

Geen herziening

De Advocatenwet voorziet niet in de mogelijkheid tot herziening van een uitspraak van de tuchtrechter. Degene die herziening verzoekt is dan ook niet-ontvankelijk, waarover bij uitzondering anders kan worden geoordeeld uitsluitend indien en voorzover mocht blijken dat bij de behandeling van het hoger beroep sprake is geweest van schending van een fundamenteel rechtsbeginsel.

– *Advocatenwet artikel 46 (6. Tuchtprocesrecht), artikel 57.*

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 30 augustus 1999

(mrs. Bleeker, Goumans, Theunissen, Erkens en Paulussen)

Hof van Discipline, 17 maart 2000, nr. 3021

(mrs. Fransen, Runia, Fleers, Hulleman en Vermeulen)

Hof van Discipline, 7 september 2001, nr. 3021

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Beker, Heidinga, Goslings en Knottnerus)

Overwegingen en beslissing van de raad

Klager heeft eerder twee klachten ingediend tegen zijn voormalige raadsman mr. X. Bij de behandeling van één van die twee klachten heeft mr. X de raad laten weten geen behoefte te hebben ter zitting nader in te gaan op een door klager aan de raad ter gelegenheid van een eerdere mondelinge behandeling overgelegde schriftuur. Daarover klaagt klager thans, alsmede over het feit dat mr. X bij die mondelinge behandeling heeft toegezegd bepaalde loonberekeningen aan klager te zullen toezenden, aan welke toezegging hij eerst drie maanden later gevolg heeft gegeven.

De raad overweegt dat het mr. X volkomen vrij stond om wel of niet op pleitnotities van klager respectievelijk nieuwe producties te reageren. Mr. X heeft ook gereageerd, zij het niet inhoudelijk. Klager heeft gelijk waar hij stelt dat mr. X zijn toezegging om de bewuste loonberekeningen alsnog aan hem toe te zenden niet direct gestand heeft gedaan. Klager heeft evenwel van zijn kant zonder enig rappel aan mr. X de onderhavige klacht ingediend. Hij heeft niet aangegeven op welke wijze hij in zijn belangen zou zijn geschaad. Van een relevant tuchtrechtelijk onjuist handelen van mr. X kan niet worden gesproken.

De raad verklaart de klacht in beide onderdelen ongegrond.

Overwegingen en beslissing van het Hof 17 maart 2000

Klager heeft als grief aangevoerd dat mr. X in strijd met de eisen van een goede procesorde en tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld door de hem geboden gelegenheid om inhoudelijk te reageren op de door klager overgelegde pleitnota niet te benutten.

De grief faalt. Het stond ter vrije beoordeling van mr. X om wel of niet inhoudelijk te reageren op die pleitnota.

Het tweede klachtonderdeel houdt in dat mr. X geen gevolg heeft gegeven aan de door hem in de eerdere klachtprocedure ter zitting van de raad gedane toezegging om aan klager berekeningen van een loonvordering te zullen toezenden. Mr. X heeft aangevoerd dat hij bij lezing van de beslissing van de raad op een eerdere klacht tot de ontdekking kwam dat hij de bedoelde berekeningen nog niet aan klager had toegezonden en deze berekeningen vervolgens alsnog heeft verzonden. De raad heeft overwogen: [volgt: de hiervoor geciteerde overwegingen van de raad met betrekking tot het tweede klachtonderdeel].

Klager heeft in hoger beroep gesteld dat mr. X hem reeds bij een eerdere zitting van de raad in februari 1997 heeft toegezegd hem de berekeningen te zullen toezenden en hij in twee brieven uit 1997 ook om toezending van de berekeningen heeft gevraagd. Uit de notulen van de Raadszitting blijkt echter niet van de gestelde toezegging. Verder behelzen beide brieven geen verzoek om toezending van de berekeningen.

Blijft over het feit dat mr. X zijn in 1998 aan klager gedane toezegging eerst drie maanden later gestand heeft gedaan. Dienaangaande overweegt het Hof dat mr. X er weliswaar beter aan had gedaan klager de berekeningen in kwestie kort na zijn toezegging toe te zenden, maar dat het Hof, in aanmerking nemende de door de raad in aanmerking genomen omstandigheden, in de ontstane vertraging geen grond vindt voor een ander oordeel dan dat waartoe de raad is gekomen.

In zijn memorie van grieven heeft klager ook nog betoogd dat de door hem ontvangen berekeningen vals zijn. Indien klager daarmee beoogd heeft een klacht in te dienen over de berekeningen, kan hij in die klacht niet worden ontvangen nu niet eerst in hoger beroep een nieuwe klacht kan worden ingediend.

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende, bekrachtigt de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort 's-Hertogenbosch van 30 augustus 1999.

Overwegingen van het Hof 7 september 2001

Tegen een beslissing van het Hof van Discipline is in de Advocatenwet geen gewoon rechtsmiddel opengesteld. Die wet voorziet evenmin in mogelijkheid tot herziening van een uitspraak van de tuchtrechter. Dit betekent dat een verzoek tot herziening niet in behandeling kan worden genomen en de verzoeker dan ook niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in een dergelijk verzoek. Bij uitzondering kan hierover anders worden geoordeeld doch uitsluitend indien en voorzover mocht blijken dat bij de behandeling van het hoger beroep sprake is geweest van schending van een fundamenteel rechtsbeginsel.

Kern van het bezwaar van klager is dat het Hof geen acht zou hebben geslagen op de door hem voorafgaand aan de behandeling van zijn hoger beroep bij het Hof ingediende stukken. Van de juistheid van het bezwaar van klager is niet gebleken. Integendeel, het Hof heeft in zijn beslissing van 17 maart 2000 overwogen dat hij bij zijn beslissing acht heeft geslagen op de stukken die op de

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak,

bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

zaak betrekking hebben. Daartoe behoort ook de door klager voorafgaande aan de behandeling van zijn hoger beroep bij de griffie van het Hof ingediende stukken. Hieraan kan niet afdoen dat het Hof in zijn beslissing zijn oordeel over (de relevantie van) de verschillende door klager overgelegde stukken niet expliciet heeft vermeld.

Klager maakt er voorts bezwaar tegen dat het Hof in zijn beslissing van 17 maart 2000 onder meer heeft overwogen: 'Klager heeft evenwel van zijn kant zonder enig rappel aan mr. X onderhavige klacht ingediend'. Klager zij erop gewezen dat het hier niet gaat om een overweging van het Hof maar om een deel van een overweging van de raad, door het Hof in zijn beslissing letterlijk geciteerd. Uit de beslissing van het Hof blijkt voorts dat bedoelde overweging van de raad en de bezwaren daartegen door klager zijn behandeld en dat daarop is beslist.

Van schending van een fundamenteel rechtsbeginsel is niet gebleken. Klager dient dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard in zijn verzoek tot herziening.

Beslissing

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende:

verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn verzoek tot herziening van de beslissing van het Hof van Discipline van 17 maart 2000.

Confraternele correspondentie

Het in het geding brengen van confraternele correspondentie. Onnodig grievende beweringen. Onduidelijkheid over in het geding gebrachte producties. Het openbaren van de inhoud van schikkingsonderhandelingen aan de rechter.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.1 vrijheid van handelen, 3.2 grenzen aan die vrijheid, 3.3.1 grievende uitlatingen, 5.1 regels die betrekking hebben op de juridische strijd)*
- *Gedrageregels 12, 13, 14, 30, 31*

Raad van Discipline Amsterdam, 2 april 2001
(mrs. Markx, Hamming, Rigters, Van Es en Goppel)

Feiten:

Mr. X verleent rechtsbijstand in een familiezaak. Bij het Gerechtshof dient hij een memorie van grieven in met 37 producties, die de advocaat van de wederpartij, mr. Y, niet bij zijn exemplaar van de memorie aantreft, terwijl zij bij navraag eveneens niet ter griffie van het Gerechtshof aanwezig blijken te zijn. Eerst tweeënhalve maand later, nadat mr. Y zijn memorie van antwoord heeft ingediend, ontvangt hij de producties in kwestie.

Naderhand neemt mr. X een memorie van antwoord in incidenteel appèl, waarbij hij verwijst naar een nieuwe productie die evenmin aanwezig blijkt te zijn. Twee weken later zendt mr. X de productie in kwestie alsnog toe aan het Gerechtshof, waarbij hij in de begeleidende brief vermeldt dat de productie in kwestie

'onverhoopt niet in uw versie bleek meegekopieerd'. De productie in kwestie, een proces-verbaal van een eerdere rechtbankzitting, stamt blijkens de datering evenwel van twee dagen na het tijdstip dat de memorie was ingediend.

In de memorie van antwoord in het incidenteel appèl komen onder meer de navolgende passages voor:

'... deze o zo duidelijk ongeschikte 'vader''

'Toen mevrouw A. met de man in relatie was, werd zij geterroriseerd door de man: als een kikker in een pan water waar een vuurtje onder brandt; uiteindelijk wordt de kikker zonder dat zij [dat] merkt gekookt. De man manipuleerde, heeft mevrouw A. meermaals in elkaar geslagen.'

In een brief aan de deken, waarin mr. X achteraf alsnog toestemming vraagt voor het in het geding brengen van de confraternele brief, schrijft mr. X onder meer:

'(...) afwijkende gedragspatroon van de man'

'de man, de heer B, in deze procedure is jeugdpsychiater, doch wil niet toegeven dat er zoiets als schennis der eerbaarheid heeft plaatsgevonden, door hem, in het bijzijn van zijn kind'.

De mondelinge behandeling van de zaak wordt door het Hof geschorst om partijen de gelegenheid te geven op de gang minnelijke overeenstemming te bereiken. Partijen slagen daar niet in. Voordat partijen weer de rechtszaal ingaan, heeft mr. Y mr. X expliciet meegedeeld dat hij geen mededelingen mocht doen over de inhoud van de op de gang gevoerde schikkingsonderhandelingen. Mr. X heeft tijdens de voortzetting van de mondelinge behandeling aan het Gerechtshof uitgebreid mededelingen gedaan over de op de gang gevoerde schikkingsonderhandelingen. In een latere brief, waarin mr. X het Gerechtshof heeft verzocht om arrest te wijzen, heeft mr. X enkele inhoudelijke mededelingen gedaan over de na de mondelinge behandeling tussen partijen gevoerde schikkingsonderhandelingen.

Mr. Y en zijn cliënt B dienen een klacht in, die bestaat uit vijf onderdelen. Mr. X heeft confraternele correspondentie overgelegd zonder daarover overleg met mr. Y. te hebben gevoerd, terwijl mr. X evenmin de deken om advies heeft gevraagd;

- heeft zich onnodig grievend uitgelaten over B;
- heeft producties die zijn genoemd in een memorie van grieven niet met het partij-exemplaar aan mr. Y meegestuurd;
- heeft een productie, die behoorde bij een memorie van antwoord in incidenteel appèl niet bij deze memorie gevoegd, alsmede bij het later toezenden van het stuk aan het Gerechtshof informatie verschaft die niet overeenkomstig de waarheid is;
- heeft mededelingen gedaan aan het Gerechtshof omtrent de inhoud van de tussen partijen gevoerde schikkingsonderhandelingen zonder dat klagers hiervoor toestemming hebben gegeven.

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

Beoordeling:

Ad a:

Mr. X heeft erkend dat hij zonder overleg met mr. Y en zonder voorafgaand advies van de deken confraternele correspondentie in het geding heeft gebracht. Pas nadat mr. Y zich hierover heeft beklagd bij mr. X heeft hij de deken te K om toestemming gevraagd. Het advies van de deken te K om de kwestie voor te leggen aan de deken te L heeft mr. X niet opgevolgd. Vast staat dat mr. X gedragsregel 12 heeft geschonden. De handelwijze van mr. X is tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dit klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Ad b:

Naar vaste tuchtrechtspraak komt een advocaat in een rechtsgeging de vrijheid toe om de stellingen van zijn cliënt in diens belang aan de rechter over te brengen, ook indien de inhoud daarvan later mogelijk onjuist zal blijken en/of schadelijk kan zijn voor de (goede naam van de) wederpartij. Deze vrijheid vindt evenwel haar begrenzing in de plicht van de advocaat om zich te onthouden van dergelijke stellingen indien hij de gegrondheid daarvan niet kan of wil aantonen alsmede zich te onthouden van nodeloos grievende bewoordingen. Aan de raad is niet gebleken dat mr. X de in het voorgaande geciteerde kwalificaties met bewijzen heeft kunnen staven. De door mr. X gebezigde kwalificaties zijn naar het oordeel van de raad grievend en waren in het kader van de ingediende processtukken onnodig. Mr. X had zich als een behoorlijk advocaat in de gegeven omstandigheden dienen te onthouden van deze onnodig grievende bewoordingen. Voorts neemt de raad daarbij in overweging dat mr. X ook in zijn brieven aan de deken ter zake van de onderhavige klachtprocedure alsmede in een door mr. Y ter kennisname toegezonden kortgedingdagvaarding soortgelijke onnodig grievende bewoordingen bezigt. Dit klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Ad c en d:

De advocaat dient bij het in het geding brengen van producties er acht op te slaan, dat hij niet handelt in strijd met de procesrechtelijke beginselen van fair play. Het is daarom in het algemeen ongeoorloofd aan de rechter stukken voor te leggen die niet zo tijdig aan de advocaat van de wederpartij zijn toegezonden, dat deze voldoende gelegenheid heeft gehad om deze te bestuderen en ook daarop te reageren. Uit de stukken en het ter verhandelde ter zitting is voor de raad genoegzaam komen vast te staan dat mr. X de producties die in de memorie van grieven en de memorie van antwoord in incidenteel appèl zijn genoemd niet tijdig aan mr. Y heeft doen toekomen. Mr. X had deze producties op eerste verzoek alsnog aan mr. Y moeten doen toekomen.

Hoewel mr. Y bij gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft aangegeven dat achteraf is gebleken dat de handelwijze van mr. X de verdediging van B niet heeft geschaad, acht de raad de handelwijze van mr. X in strijd met hetgeen een behoorlijk advo-

caat betaamt. Dit klachtonderdeel (c) is derhalve gegrond.

Op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting is voor de raad genoegzaam komen vast te staan dat de producties waarop mr. X zich in zijn memorie van antwoord in incidenteel appèl, die op 16 februari 2000 bij het Gerechtshof is ingediend, heeft beroepen, ten tijde van het indienen van de desbetreffende memorie nog niet voorhanden was. De desbetreffende productie is immers gedateerd op 18 februari 2000. De mededeling van mr. X, zoals in het voorgaande weergegeven, staat op gespannen voet met de waarheid. De raad acht deze handelwijze van mr. X onbehoorlijk en tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dit klachtonderdeel (d) is derhalve gegrond.

Ad e:

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is voor de raad genoegzaam komen vast te staan dat mr. X tijdens de mondelinge behandeling bij het Gerechtshof inhoudelijke mededelingen over de tussen hem en mr. Y gevoerde schikkingsonderhandelingen heeft gedaan. Tevens heeft mr. X in zijn brief aan het Gerechtshof inhoudelijke mededelingen gedaan over de nadien tussen partijen gevoerde schikkingsonderhandelingen. Gedragsregel 13 stelt als uitgangspunt dat een dergelijk handelen van een advocaat niet is toegestaan. Door te handelen zoals mr. X heeft gedaan, heeft mr. X tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Dit klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Beslissing:

De Raad van Discipline:

- verklaart de klacht op al haar onderdelen gegrond;
- legt aan mr. X op de maatregel van berisping.

Als vriend én advocaat

Mr. X heeft ten aanzien van verscheidene aan de orde gekomen punten de klager en diens ex-partner in hun scheiding en deling geadviseerd en begeleid. Dat zijn werkzaamheden die specifiek op het terrein van de advocaat liggen. De loutere stelling dat men die belangen als kennis/vriend waarneemt ontheft de advocaat niet van zijn verantwoordelijkheid om die belangen als een goed advocaat te behartigen. Daarbij tekent de raad kort aan dat mr. X de correspondentie naar partijen toe voerde op zijn zakelijk briefpapier.

– Advocatenwet, artikel 46

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 9 april 2001

(mrs. Koster-Vaags, De Bont, Lucassen, Theunissen en Van Dooren)

Feiten

Mr. X stelde niet als advocaat doch als goede vriend van de klager en diens partner te zijn opgetreden. Hij had ook geen rekening voor zijn werkzaamheden verzonden.

Overigens verklaarde de raad de klacht over onvoldoende behartiging van belangen in alle onderdelen ongegrond.

Onjuiste mededeling

Het doen van een onjuiste mededeling in de gegeven omstandigheden niet verwijtbaar.

Onnodig grievende uitlating

- Advocatenwet artikel 46 (3.1 vrijheid van handelen; 3.3.1 grievende uitlatingen)
- Gedragsregels 30 en 31

Hof van Discipline 4 mei 2001, nr. 3070

(mrs. Zwitser-Schouten, Beker, Heidinga, Gerritzen en Van Loo)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 15 november 1999

(mrs. Van der Wind, Brouwer, Van den Dries, Jansen en Van Oven)

Feiten

A wordt door zijn ex-vrouw verdacht van ontuchtige handelingen met hun minderjarige dochter. Mr. X, advocaat van de ex-vrouw, schrijft, in strijd met de waarheid, aan de advocaat van A dat een overeengekomen omgangsregeling op bepaalde dagen geen doorgang kan vinden omdat geen begeleider voor de kinderen kan worden gevonden.

Bij de mondelinge behandeling van het hoger beroep over de door A aan zijn ex-vrouw te betalen alimentatie maakt mr. X melding van de aantijgingen van de vrouw tegen A met betrekking tot de ontuchtige handelingen.

Overwegingen van de raad

Mr. X heeft de advocaat van A geschreven dat hij contact met zijn cliënte heeft gezocht en dat zijn cliënte hem mededeelde dat het haar niet gelukt was om een begeleider te vinden. Mr. X kon gezien de ernst van de beschuldigingen, rekening houdend met de belangen van zijn cliënte en de kinderen, aan de advocaat van A schrijven dat zijn cliënte geen geschikte begeleider kon vinden.

De reactie van mr. X namens zijn cliënte, die niet ter zitting aanwezig was, is een reactie op de stellingen van A ter zitting en kan niet als onnodig grievend worden aangemerkt.

Volgt

Ongegrondbevinding van beide klachtonderdelen.

Overwegingen van het hof

Het Hof stelt voorop dat het in beginsel onjuist is om een mededeling te richten aan de (advocaat van de) wederpartij in de wetenschap dat deze mededeling in strijd met de waarheid is. Mr. X heeft ter zitting verklaard dat hij er moeite mee had om aan de advocaat van de wederpartij een onjuiste reden op te geven voor het niet door kunnen gaan van de omgang. Tevens heeft mr. X ter zitting aangegeven dat hij niet in staat was om de juiste reden te vermelden omdat zulks het onderzoek van de politie doorkruist zou hebben terwijl de politie er op aandrong om de omgang op te schorten vanwege het lopende onderzoek. Gezien de ernst van de beschuldigingen en het belang om de lopende politieonderzoek niet te doorkruisen heeft mr. X weliswaar niet juist gehandeld door een onjuiste reden op te geven aan de advocaat van A voor het niet-doorgaan van de omgang doch treft hem gezien de concrete feiten en omstandigheden van het geval in tuchtrechtelijke zin geen verwijt. Het Hof tekent hierbij aan dat het wellicht verkieslijker ware geweest om geen reden te vermelden dan een onjuiste reden.

De vrijheid van een advocaat in de wijze waarop de advocaat de cliënt tijdens een zitting bijstaat vindt wat de bejegening van de wederpartij treft zijn grens daarin dat de advocaat zich niet onnodig grievend dient uit te laten over de wederpartij. Anders dan de raad is het Hof van oordeel dat dit wel het geval is geweest door de uitlating van mr. X tijdens de zitting in het kader van de alimentatieprocedure. Niet valt in te zien op welke wijze de uitlating omtrent de volgens mr. X's cliënte beweerdelijk gepleegde ontuchtige handelingen kon bijdragen aan het oordeel van de rechter over de bijdrage in het levensonderhoud van de gewezen echtgenote. Mr. X's uitlating op dit punt was onnodig en diende in een alimentatieprocedure geen enkel redelijk doel. Mitsdien is de uitlating aan te merken als onnodig grievend.

Volgt

Gegrondbevinding van het tweede klachtonderdeel en oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing. ■